

10 09 2019

Бо итминон метавон гуфт, ки махз дар давраи навини давлатдорӣ шаҳрвандони кишвар бо рохбарии мухтарам Эмомалӣ Раҳмон бори дигар аз имтиҳони чиддии таърих гузашта, боз аз сари нав баҳри пирӯзии Истиклолияти давлатӣ Парчами Ватани азизамонро дар олам партавфишон намуданд, низоми давлатдориро дар кишвар устувор сохтанд, шоҳаҳои ҳокимиятро таҳким бахшиданд ва дар барпо намудани давлати соҳибхитӣ, демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва ягона ба дастовардҳои беназир ноил гардида истодаанд.

Табиист, ки дар чомаи амал пӯшидани аҳдофи созандаи Сарвари давлат, ки аз азми кавӣ ва нияти нек маншаъ гирифтаанд, қулли тоҷику тоҷикистониён, ҳоса масъулин сахми муассир доранд. Масъулини вазорату идора ва ташкилоту муассисаҳо, сарфи назар аз шакли фаъолият, муваззафанд, ки ба василаи хислатҳои неки инсонӣ ба дили мардум роҳ ёфта, масъулиятшиносӣ, покқивдонӣ, инсондӯстӣ, конунсолорӣ, ҳақшиносӣ, ҳақгӯӣ, ҳалолхӯриву ҳалолқорӣ, бочасоративу пешсафиро меҳвари қору зиндагӣ қарор диҳанд.

Тибқи муқаррароти конунгузорӣ, дастгоҳи давлатӣ низоми мақомоти давлатӣ, ки фаъолияти он барои амалӣ намудани вазифа, функсия ва сиёсати давлат равона шудааст, махсуб шуда, мақоми давлатӣ ҷузъи таркибии дастгоҳи давлатӣ, ки вақолати давлатию ҳокимиятиро дар шакли ташкилию ҳуқуқии ба худ ҳос амалӣ менамояд, мебошад. Дар ин раванд одоби хизматчиӣ давлатӣ масъалаи меҳварӣ махсуб шуда, он хислатҳои ахлоқии фаъолияти касбӣ ва рафтори ӯро дар қор ва чома таҷассум намуда, арзишҳои эътирофшудаи ахлоқи инсонӣ, талаботи маънавии чомаеро нисбат ба хизматчиӣ давлатӣ дар бар мегирад.

Дар ҷаҳони муосир, ки бархӯрди манфиатҳо рӯз ба рӯз шадидтар мешавад, таъмини амнияти иттилоотӣ ҳеле муҳим мебошад. Равшан аст, ки дар ҷаҳони мутамаддин идеология ба силоҳи асосии мубориза дар ҳама ҷанба таъдил ёфта, дар сурати оқилона ва фаврӣ истифода шудан аз ҷониби масъулин голибияти ин ё он кишвар ва натиҷаҳои ҳуб додани дилхоҳ иқдомро таъмин менамояд. Далелҳо ҳокианд, ки замоне буд одамон тавассути қамону тир ва танку тӯп бо ҳам мубориза мебуданд. Айни замон ҷойгоҳи онҳоро идеология ба таври ҷашмас танг намудааст. Ақсар мағрид дар муқобили давлатҳову ташкилот ва шахсиятҳои алоҳида аз ҷониби рақибон махз силоҳи идеологӣ истифода мешавад.

Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки дар кишвар масъалаи сахмгузориӣ масъулин ва қормандони вазирати ақбори омма вобаста ба ҳифзи манфиатҳои миллӣ беҳбудиро меҳада. Он сабабҳои ҳудро дорад ва ҳавасманд набудани мақомоти марбути дар самти пешниҳоди далелу арқом ва ироаи нуқтаи назар аз мушкили қалидӣ ба ҳисоб меравад. Борҳо шунидаам, ки журналистон ҷаҳати тақвияти матолиб вобаста ба ҳифзи

манфиатҳои миллӣ ба вазорату идора ва ташкилоту муассисаҳои марбута мурочиат намуда, аз масъулин хомӯшӣ, гурез аз пешниҳоди далелу арком ва ироаи нуктаи назарашонро «подош» гирифтаанду халос. Хол он ки мусоидат ба журналист дар нашри матолиб вазифаи ҷониб онхост.

Масъулин дар хифзи манфиатҳои миллӣ, таъмини ҷомеа бо иттилооти боэътимод, хифзи ҳуқуқҳои шахс ва ҷомеа хангоми қабул, паҳнкунӣ ва истифодаи иттилоот бояд сахмгузор бошанд. Ин масъала яке аз рукҳои асосии амнияти иттилоотӣ махсуб мешавад. Моҳиятан амнияти иттилоотӣ маҷмӯи ҷорабиниҳои мушаххаси хифзи муҳити иттилоотонии ҷомеа ва шахсони алоҳида буда, раванди дурусту қонунии бо он таъмин кардани аҳоли ба бехатарии фаъолияти технологияи навини иттилоотӣ вобастагӣ дорад.

Мутобиқи моддаи 30 Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба ҳар кас озодии суҳан, нашр, ҳуқуқи истифодаи воситаҳои ахбори омма қафолат дода шудааст. Дар баробари ин, ҳуқуқи уҳдадорихои журналистон ва ноширон дар қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи матбуоти даврӣ ва дигар воситаҳои ахбори омма», «Дар бораи таъбу нашр» ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ифода ёфтаанд.

Бояд зикр намуд, ки Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи матбуот ва дигар воситаҳои ахбори омма» 14 март соли 1992 қабул шуд. Ҳуди ҳамон сол ва дар солҳои 1996, 1999, 2002 ба он тағйиру иловаҳо ворид карда, тақмил доданд. Дар баробари рушду такомули матбуот, баҳусус матбуоти мустақил, зарурати аз нав таҳия ва қабули қонуни нави матбуот ба миён омад. Бо дарки ин зарурат ва бо дарназардошти афкори ҷомеаи журналистӣ, Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи матбуоти даврӣ ва дигар воситаҳои ахбори омма» бо ҷалби ҷомеаи шахрвандӣ дар таҳрири нав таҳия гардида, моҳи март соли 2013 қабул шуд ва он аз ҷониби созмонҳои байналмилалӣ ва ҷомеаи шахрвандии Тоҷикистон мусбат арзёбӣ гардид. Биноан, метавон гуфт, озодии суҳане, ки дар Тоҷикистон айни ҳол вучуд дорад, дар бисёр кишварҳои минтақа дида намешавад ва он ба бандҳои дахлдори тавсияҳои Шӯрои СММ оид ба ҳуқуқи инсон мувофиқат мекунад. Холо вазифаи муҳиму аввалиндарачаи хизматчиёни давлатӣ сахмгузори дар тақвияти сулҳу ваҳдати миллӣ, ба аҳли ҷомеа талқин намудани моҳияти давлатдорӣ, дар заминаи далелу арқомии асоснок бозгӯӣ намудани хизматҳои Пешвои миллат, воқуниш ба аъмоли нотавонбинони миллату давлати тоҷик, пешоханг, ташаббускор ва намунаи ибрат будан дар ҳама ҷанбаҳо.

Аз лиҳози рисолат дар ҷомеаи демократӣ ҳадафи асосӣ аз пешбурди хизмати давлатӣ таъмини рушди кишвар, бехбуд бахшидани зиндагии мардум, таҳкими сулҳу субот, пойдорию устувории амният ва ваҳдати миллӣ мебошад. Умед дорем, ки масъулини ин бахш нерӯи зехнии хешро минбаъд низ барои созандагӣ, ободии Ватан, осудагии соқинони он ва таҳкими неъматҳои бебаҳо барои миллати соҳибтамаддуни мо - сулҳу ваҳдат равона менамоянд.

Ҷасур МИРЗОЗОДА, коршиноси

Маркази иттилоотӣ – тахлили “Ачам”